

LLIBERTAT

ANY II. — Núm. 341

TARRAGONA, DIMARTS 31 D'AGOST DEL 1937

FRANQUEIG CONCERTAT

PREU: 15 CENTIMS

Res resulta tan perjudicial com l'aparèixer diferent del que s'és. A la faç de tot el món, ha de quedar proclamat d'una forma inequívoca el sentit liberal, democràtic i d'un sà anhel de progrés social, de la nostra causa antifeixista.

Cal obrar de cara a les realitats

Quan tantes polèmiques inútils i tantes divagacions desorientadores encara malgasten el paper de molts diaris, en aquesta època en que haurien ja haver comprès ben bé que solament la guerra i tot el relacionat directament amb ella ha de preocupar-nos seriosament, resulten d'un veritable interès i sobretot d'un gran sentit al·liconador les manifestacions que publica la premsa, fetes per Agustí Souchy al dis politics i obrers d'un gran nombre d'Estat europeus.

No es tracta de les apreciacions d'un polític republicà que pretengui frenar cap passió revolucionària, ni de les expressions d'un home influït per una profunda convicció democràtica, ni tampoc d'una opinió ajustada a un sector sindical que s'hagi distingit per la seva tendència moderadora. Agustí Souchy és un militant i delegat de confiança de la C. N. T., que complint probablement una missió especial encarregada per l'organització a que pertany, acaba de visitar els medis politics i obrers d'un gran nombre d'Estat europeus.

I que diu Agustí Souchy? Doncs, senzillament, si no ho hem entès malament, mica més o menys, allò mateix que nosaltres venim sostenint des de fa força temps. Que els pobles estrangers que podem considerar com afins i simpatitzants de la nostra causa no estan en condicions i disposició de prestar-nos un eficaç recolzament fora del terreny d'una República democràtica, federal i d'un cert contingut socialista.

Si aquesta realitat posada una vegada més de manifest per les declaracions de qui no pot aparèixer com a suspecte als qui menys l'hem tingut en compte, s'hagués tingut ben bé present per part de tots els sectors antifeixistes des del principi de la contesa que planteja l'aixecament feixista, potser que ens hauriem estalviat alguns temps i algun mal de cap en el desenrotllament de la lluita que el nostre poble sosté contra els militars traidors, convertits amb lacais dels denguis alemany-italians. Però no tothom volgué posar-hi la deguda atenció, i certes imprudències periodístiques, lleugereses verbals i desvirtuacions momentànies de l'autèntica significació antifeixista, havien arribat a crear una atmosfera de recel en certs pobles educats fonamentalment en els principis democràtics, que algunes portes que era natural i que endemés necessitàvem que trobéssim ben obertes, s'anaven tapant amb els consegüents efectes desfavorables per a la tasca que havíem de portar a cap. Naturalment que la campanya d'exageració d'aquells fets i desviacions que poguessin perjudicar-nos en el concepte que determinats països tinguessin de nosaltres, corria a càrrec dels nostres enemics, perfectament perpetrats de que si aconseguïen desinteressar de la nostra causa a les grans democràcies, donarien un gran pas en el camí de llurs objectius.

Amb més o menys lentitud però, les coses es van posant al seu lloc. Els sentiments liberals, democràtics i d'un sà anhel de progrés social que són els veritables estímuls del nostre poble en la lluita que sosté contra la tirania feixista, cada dia afavoreixen amb major dianitat i s'imposen com a insignes directrius de l'esperit de la República. Els pobles estrangers que en determinats moments havien arribat a tenir certs dubtes sobre la nostra significació, han anat coneixent-nos millor. I la maniobra feixista de voler-nos fer aparèixer com una cosa diferent del que som, està posada al descobert.

Tinguem, però encara, molt en compte que per a trepitjar terreny ferm cal no solament conèixer les realitats fonamentals que giren a l'entorn de la lluita que sostenim, sinó també escriure, parlar i actuar sempre d'acord amb elles. Altrament es comet una torpitud que pot pagar-se molt cara.

Ens plau publicar un escrit que hem rebut dels soldats tarragonins de la lleva del 37 que es troben a La Roda (Albacete), i que demostren que gaudeixen d'una ferma moral, baluard inestimable per a guanyar el feixisme. "LLIBERTAT" saluda cordialment als seus signants.

Des de les pàgines del nostre v. gut diari "LLIBERTAT" trametem al poble antifeixista de Tarragona la salutació dels seus fills de la lleva del 37, que es troben complint els seus deures patriotes per aixafar el feix invasor.

Ens trobem a 500 quilòmetres de la nostra estimada ciutat però el record es per a nosaltres inesborrable i amb el nom de Tarragona lluitem i ens fem dignes de vosaltres. Estem a La Roda (Albacete), disposats a complir les ordres del nostre comandament amb l'entusiasme de sempre.

Fins a la victòria!!
Visca Tarragona!! Visca Catalunya!! Visca la República!!

Signat: Ramon Coll, Ricard Salades, Joan Coll, Antoni Ubeda, Salvador Brunet, Antoni Marín, Josep M. Zamora, Ramon Salas, Emili Batalla, Jesús Maymús i Gençal Brotons.

Normalització de la reraguarda

Una de les preocupacions més transcendents que comença a viure la nostra reraguarda i que de no solucionar-se ràpidament provocarà hores difícils i de resultats llastimosos per a la guerra, és el desnivell que existeix entre els actuals salaris i el cost de la vida. Els jornals actuals comparats amb els preus de les subsistències i els articles de vestir, no guarden cap mena de relació. És d'una diferència tan extraordinària que es fa impossible al treballador atendre les necessitats més imperioses de la llar. I el conflicte ja es latent, ja es viu amb més o menys intensitat i malgrat això que representa un afer cabdal per a la nostra reraguarda ningú no en parla. Cal que no descuidem aquest aspecte de la vida que mereix els honors d'una atenció especial i urgent si no volem que el mal ens arribi enverinat, puix hi han hagut avisos que no es poden passar desapercebuts pels homes que dirigeixen la política del nostre país.

(Passa a la segona pàgina)

Un moment difícil pels obrers del port

L'aixecament facciós del 19 de juliol va portar la revolució i deixà plantejada la guerra.

Entre una cosa i l'altra la convulsió fou tan forta que va provocar una descomposició total.

La indústria restà momentàniament aturada i el comerç quedà anul·lat per la gran quantitat de Comitès de tota mena que amb més o menys encert el substituïren.

Avui superades les dificultats dels primers moments podem constatar que la indústria torna a tenir les seves anteriors activitats adaptades a les necessitats del moment, però no ha passat igual amb el comerç, que continua anul·lat completament per les dificultats naturals i per les disposicions governamentals d'Economia, Agricultura, i Proveïments que han centralitzat a Barcelona tota l'exportació i importació de productes.

Fruit d'aquesta política que no volem discutir perquè, com deïem més amunt, obeeix a disposicions governamentals, n'ha vingut la paralització, gairebé total, del tràfec al nostre port i junt amb aquesta paralització del tràfec l'enfonsament econòmic d'un dels sindicats que compta amb més prestigi a la nostra ciutat.

El Sindicat d'Obrers de l'Estiva i Càrrega i Descàrrega del port de Tarragona té un historial net i brillant.

Els seus dirigents han estat sempre homes bregats en la lluita i la seva comesa honrada ha anat dirigida a cercar les millors aventatges econòmiques i morals pels obrers del ram.

Després de moltes lluites per unificar diferents criteris s'arribà a la creació d'un organisme que a la nostra ciutat pot considerar-se model·lic. La caixa de Subsidis i Pensions donava a tots els obrers sindicats una estabilitat econòmica i supleix falles importants de les obligacions de l'Estat en el que fa referència al Retir Obrer. Aquesta Caixa de Subsidis i Pensions tenia el seu suport econòmic amb l'aportació que feien els obrers per cada jornal treballat.

Avui, degut a l'escassetat del tràfec portuari els ingressos són reduïdíssims. L'estabilitat econòmica a desaparegut, la setmanada que perceben els obrers és insuficient i això encara a costa de la Caixa de Pensions que també corre el perill de quedar exhaurida.

Sabem que les nostres autoritats es preocupen d'aquest greu problema però l'envergadura del mateix fa que la solució fugi del seu abast. Cal doncs, que el Govern de la Generalitat procuri enfocar-lo i solucionar-lo. Ja sigui ordenant el conceller de Proveïments que es faci pel nostre port l'exportació dels fruits de les nostres comarques, avellana, vi, oli, ametlles i l'importació de les primeres matèries per adobs, com ordinàriament es venia fent, i que al no fer-se ara reporta el consegüent recàrrec de les mercaderies augmentades, el seu cost de transports al no afluir al seu port natural, o bé que sigui la Caixa de Subsidis i Reparacions la que atorgui un crèdit per fer front a les necessitats actuals.

D'aquesta manera s'aconseguirà que no quedi paralitzada o greument compromesa la vida d'un organisme que honora als obrers del port de la nostra ciutat que han tingut d'efectuar per a aconseguir-ho gran nombre d'esforços i de sacrificis.

FLOC

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

Esquerra Republicana de Catalunya

«FRANCESC PI I MARGALL»

ORDRE DEL DIA

- 1.er Lectura i aprovació de l'acta anterior.
- 2.ón Proveir les vacants del President i membres que manquen del Comitè.
- 3.er Ratificar o rectificar la confiança a la minoria municipal

Se us convoca a l'Assemblea general extraordinària de primera i única convocatòria, que tindrà lloc el dia 1.er de setembre, a les deu de la nit en punt, en el nostre Casal Tarragona 27 d'agost del 1937.

P. A. del C. D.
El Secretari,
SALVADOR MASET.

Normalització de la reraguarda

(Ve de la primera pàgina.)

La conducta de les Sindicals en aquest aspecte no es al nostre criteri encertada. Potser en èpoques normals la posició que mantenen donaria millor resultat, però avui que l'augment es accelerat i diari no es pot deixar transcórrer dies i setmanes per esperar que l'afer s'arregli sol. No es aquesta l'actitud que es necessita en aquests moments.

Tampoc volen les sindicals que els jornals augmentin i d'una manera dissimulada donen la consigna que tothom s'ha de sacrificar per a la guerra. Nosaltres entenem que tot això vol dir que les Sindicals estan mancades de directius capacitats perquè si els obrers han obtingut un augment de jornal d'un quinze o un vint per cent, com poden adquirir allò indispensable que ha sofert una pujada d'un dos o tres-cents per cent? Com es justifica aquesta diferència que fa impossible el viure i sobretot el cas injustificable en mercaderies de producció local?

Les Sindicals han d'embestir amb tota energia aquest problema que es planteja a la reraguarda i si l'obrer no troba ajut als organismes sindicals pot ocórrer que es desenganyi de la seva eficàcia al veure que tot hagi estat propaganda per a captar-se les masses.

Som partidaris de mantenir els actuals jornals per moltes raons. Tota la vida de la nostra ciutat — ja que els comentaris s'han de fer damunt bases sòlides — gira al redós del seu comerç i les dificultats per atendre les despeses de nòmnes de personals s'han convertit en fortes preocupacions. La manca de treball ha obligat a pagar el personal del capital de reserva que es precis a tot comerç per a desenvolupar les seves activitats i esgotades les reserves ja es poden tancar les portes. Si els jornals augmenten la vida esdevindrà més curta. I la misèria farà la seva presència més ràpida. Si es vol, es una solució transitòria mentre es fan gestions per a renovar les activitats de treball i això està reservat a les Sindicals i a les autoritats. La manca de treball ens porta preocupats. Els estralls de la crisi ja comencen a notar-se arreu. Actualment els obrers portuaris es repar- teixen un setmanal de setanta pes-

setes. Segons informes hi ha determinada companyia ferroviària que pagarà els seus obrers amb dues-centes pessetes la mensualitat actual i el lector i els organismes dirigents de l'obrer ja ens faran la merced de dir-nos si amb aquests salaris es pot menjar?

Les Sindicals i el Govern han de comprendre que sense unes taxes de preus equivalents amb els jornals provocaran un nerviosisme i malestar a la reraguarda de difícil arranjar. Sense cercar una solució sorgirà l'obrer pertorbador i aleshores tothom romandrà preocupat. No hi ha res més tràgic que no poder atendre les necessitats de la llar esmida. Es una responsabilitat que no es pot desatendre i tots els esforços s'han de dirigir a normalitzar un problema que per patriotisme no hauria d'aparèixer.

Al nostre entendre s'ha de rebaixar el cost dels articles que no porten el segell del luxe i que endemés són de producció local. L'augment ha d'estar supeditat als jornals. Obtinguda aquesta mesura la normalitat pot existir i si es necessari per a obtenir-la emplenar resolucions energiques, el Govern té els mitjans adequats per a fer-ho. Perquè ací també trobem la gran paradoxa. Si el Govern va rebaixar el preu de l'estatge amb un cinquanta per cent, quin inconvenient pot haver-hi per a decretar una rebaixa dels productes indispensables per a menjar?

La rebaixa de l'estatge fou una mesura que el Govern va estimar d'urgència i nosaltres amb lleialtat hem de dir que el moment actual és de més gravetat que aquell en què es decretà la rebaixa de lloguers.

CORB

EL DR. JAUME SENTÍS ANFRUNS

ha traslladat provisionalment el seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps son seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

Magatzems "LAS BALEARES"

Articles de Platja i Camp

Novetats en articles Camiseria

Darrereres Novetats en tota mena de calçat, a preus econòmics

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

Continua l'ofensiva al front d'Aragó

Han caigut al nostre poder totes les posicions enemigues del sector de Belchite

Ha començat l'ofensiva republicana al sector Sud, on hem ocupat diverses posicions

COMUNICAT OFICIAL

Madrid. — Comunicat oficial facilitat pel Ministeri de Defensa Nacional:

L'exèrcit de Terra

CENTRE. — Al front de Guadalajara l'enemic pressionà al sector de Beleña, sense assolir cap resultat.

Als altres sectors, tiroteigs i canoneigs.

S'han presentat als nostres rengles quatre evadits.

NORD. — L'artilleria enemiga de Bicosoro disparà sobre les nostres posicions d'El Piquín. Bombardejà també les nostres posicions de la Rebollada.

Els facciosos atacaren la posició de La Escrita i altres sectors amb una gran abundància d'armament, però fou rebutjat. S'han fet tretze presoners al front de Santander.

A Astúries s'han passat als nostres rengles tretze paisans.

SUD. — Les nostres tropes iniciaren aquest matí una acció ofensiva, que donà per resultat la presa de les posicions enemigues d'El Calar, Huerja-Sierra i El Tornajo, que tallen la carretera de Sant Francesc, i resten, per tant, encerrades les forces enemigues que hi ha a Los Hoteles del Duque.

Les forces pròpies s'han apoderat de Prado Llano, Cerro Negro i Ermita del Padre Eterno, a les proximitats d'Orgiva.

S'han passat als nostres rengles deu soldats amb armament, i un caporal.

SUD DEL TEIX. — La matinal d'avui les nostres forces realitzaren una descoberta als voltants de Cerro d'Avila, entualant-se un fort tiroteig amb l'enemic i produint-li baixes vistes.

L'artilleria pròpia actuà eficaçment al sector de Don Benito.

S'han presentat als nostres rengles, procedents del camp facciós, quatre soldats amb armament, i un paisà.

València. — Ampliació del comunicat de guerra:

EST. — Avui han caigut el nostre poder totes les posicions enemigues del sector de Belchite, les quals formaven part d'una de les organitzacions més fortes de l'adversari al front d'Aragó. La cadena muntanyenca que tanca el sector de Belchite, pels fronts Sud i Oest de Belchite, amb les posicions de Pueyo, Legua, El Boada, Hermita, La Serna i La Carbonera, han estat totalment ocupades. L'enemic que no ha caigut a poder nostres ha fugit dispersant-se pels camps o refugiant-se al poble de Belchite, que ha quedat totalment tancat. A deixat al nostre poder abundant material de guerra, adhoc armament.

Són molts els soldats rebels que passen als nostres rengles en apropar-se les columnes d'atac, i tots

expressen llur desig de lluitar en defensa de la República.

La columna que conquistà Mediana, ocupà avui noves posicions en direcció a Burgo d'Ebro.

Al sector de Zuera foren millorades les posicions cap al flanc dret.

Les unitats que progressen cap al Sud assoliren els environs de Sant Mateu.

A la resta del front s'ha combatut tot el dia sense modificar-se les posicions aconseguides en jornades anteriors.

En la lluita aèria sostinguda avui fou abatut un aparell enemic. Nosaltres també n'hem perdut un.

EXERCIT DE LLEVANT. — Forces pròpies, ajudades per l'artilleria, continuaren llur avanç en direcció a Toril i Mategoso. Altres, en fort combat amb l'enemic, avançaren per la zona de Valdecuena fins a situar-se al NO. d'aquell po-

ble, des d'on es baten les comunicacions, però un contraatac rebel, amb tota mena d'elements, els obligà a tornar a llurs bases.

Al sector de Torriente s'ha ocupat La Muela, de l'esmentat nom, des d'on l'enemic hostilitzava intensament.

Al sector de Villastar prosseguí el nostre avanç i ultrapassaren les altures de Marimezquita, fins a enllaçar amb les forces de Morron de Chile.

Al Nord de Terol la nostra artilleria i la infanteria actuaren amb eficàcia sobre la posició de Buena.

Ahí, al matí, se sentiren tiroteigs als carrers de Santa Eulàlia, i hom veié sortir, moments després, grups que situant-se a prop als afores del poble feien foc de descàrregues sobre l'interior. Això fa creure que es tractava d'afusellaments.

Front del Nord

LA CINQUENA COLUMNA A SANTANDER

Un entrefilet de "Ahora"

"Ahora" diu en un entrefilet destacat:

"La quinta columna no ha muerto. Hechos recientes y dolorosos ocurridos en Santander lo demuestran. Es necesario reforzar en todos lados la vigilancia revolucionaria y antifascista, terminando con la lenidad que se ha demostrado en ciertos casos para con los emboscados de toda España.

La juventud, que lucha victoriosamente en los frentes y trabaja con abnegación en las industrias de guerra, tiene derecho a exigir una retaguardia limpia de traidores y trozkistas y espías. Es decir: de fascistas.

MANUEL PEDROL

Olis purs a'olliva

TARRAGONA

Un gran criminal que reapareix

Cesari Rossi torna a ésser a Milà

Milà. — Des de fa algunes setmanes ha fet la seva aparició a Milà com a portaveu oficial de la política feixista per a exaltar l'obra econòmica i política de guerra del Govern italià, el famós "squadrista" Cesare Rossi, còmplice de Mussolini en l'assassinat de Matteotti.

Es del domini públic que Cesare Rossi, inculpat en l'assassinat de Matteotti, va escriure un document en el qual revelà una part dels delictes perpetrats pel "duce" i els seus col·laboradors més immediats.

S'apartà de la política feixista, llavors clandestina, preveient el seu pròxim final, i fou detingut quan fugia per un grup d'agents del dictador italià i conduït a Itàlia en auto. Un Tribunal especial el condemnà a trenta anys de reclusió. I ara sorgeix altra vegada Rossi com un exaltat propagandista del règim feixista; però als actes en què ell pren part hi assisteix molt poc públic, el qual no dissimula pas el seu menyspreu pel conferenciant.

AVIS

Els Quiosquers d'aquesta ciutat, assabenten als seus subscriptors i compradors que a partir del primer de setembre, a causa de les anormals circumstàncies, la manca de repartidors i la inseguretat de l'hora d'arribada de la premsa, no es repartirà cap diari a domicili, els subscriptors dels quals hauran de passar a recollir-los als quioscos respectius.

Tarragona, 30 d'agost del 1937.

Avis important per als radiooients

Segons el Decret de Finances de la Generalitat de Catalunya, fins el dia 31 d'aquest mes hi ha temps per a declarar els aparells de ràdio.

Passat l'esmentat dia 31, els que no hagin declarat l'ús i tinença d'aparells radioreceptors incorreran en multes de 25 a 5.000 pessetes i el decomís de l'aparell.

Aqueixes declaracions cal fer-les a la Direcció General de Radiodifusió, al Palau de la Generalitat o bé a les seves oficines del carrer de Fontanella, 12, o bé a l'Avinguda 14 d'Abril, 594.

Els de fora de Barcelona han de presentar les declaracions als Ajuntaments respectius.

NOTES INFORMATIVES

COMISSARIA D'ORDRE PÚBLIC S'HA D'ARRANJAR DE TARRAGONA

Per tal de facilitar a tots els ciutadans la concessió de passaports, per a veremes, a França, la superioritat a disposat exigir els següents requisits:

1. Certificat de bona conducta i d'adhesió al règim, expedit per l'Alcaldia de la localitat del sol·licitant.

2. Certificació facultativa de vacunació.

3. Dues fotografies tamany carnet.

S'autoritzarà la sortida per a la verema als ciutadans varons menors de 16 anys i al majors de 50. A les dones no hi haurà limitació d'edat.

No s'autoritzarà la sortida a aquells que tinguin familiars fugitius ni als que siguin notòriament desafectes al règim.

*La documentació es presentarà a la Delegació Provincial d'Ordre Públic d'aquestes comarques tarragonines.

Tarragona, 30 d'agost del 1937.

—El comissari delegat d'Ordre públic, Joan Rodríguez.

Joan Sans Salafranca METGE

Malalties de l'aparell respiratori
RAIGS X

Consulta de 4 a 6

Unió, 2 pral. - TARRAGONA

EL PREU DEL PEIX

Avui comença a aplicar-se als nostres mercats les noves tarifes de preus acordades pel Govern de la Generalitat i que el nostre Municipi posarà en vigència. Aquesta mesura serà ben rebuda per l'opinió ja que l'adquisició del peix serà més factible.

Bar Peninsular CASA AMBRÓS

Especialitat en
mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

JUNTA D'OBRES DEL PORT

Sota la presidència del comissari de la Generalitat, Joaquim Fort, ahir celebrà reunió la Junta d'Obres del Port, adoptant-se alguns acords d'interès per la vida del port.

ASSOCIACIÓ DE FUNCIONARIS DE LA GENERALITAT

Dissabte celebrà reunió l'Associació de Funcionaris de la Generalitat, procedint-se a la renovació de càrrecs, resultant elegits.

President, Pere Medem.
Vicepresident, Josep Floresvi.
Secretari, Bernabé Martí.
Sots-secretari, Josepa Ras.
Tresorer, Isidor Guerrero.
Comptador, Josep M. Hierro.
Secretari d'organització, Enric Viana.

Secretari de relacions, Josep Segura.

Bibliotecari, Joan Bta. Llorc.

Sembla que els companys funcionaris de la Generalitat donen molt poca importància al càrrec de president de la seva Associació, doncs ningú pot comprendre com un home que fa uns pocs mesos que es funcionari ja tingui la confiança de tothom per ésser elegit president. Certament es un fet incomprensible i que no diu gaire en favor de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat. Sempre hem sentit a dir que Tarragona es la Pàtria dels forasters i aquesta vegada cal també que així quedi escrit.

Ens diuen que per manca de despeses i gra hi ha el perill que les gallines s'hagin de sacrificar. Això ocasionaria una seriosa pèrdua, ja que aleshores trobaríem a mancar extraordinàriament els ous, un dels pocs aliments que ens queden amb un xic d'abundància.

Si voleu comprar barat
no deixeu de visitar el

**BAZAR
ALEMANY**

Rambla 14 Abril, 61

CRUP ESCOLAR "FERRER I GUARDIA". — AVIS

La Direcció d'aquest centre fa arribar als familiars o encarregats dels alumnes que han d'ingressar a l'Institut, que aquests no podran ésser proposats sense complir certs requisits legals i que el termini per a fer-ho fineix demà, dia 31.

Tarragona, 30 d'agost del 1937.

LA COSETANIA

Efectes militars i articles
per a viatge, juguets.

Angel Guimerà 2
TARRAGONA

LA DEFENSA PASSIVA DE LA CIUTAT

Sota la presidència del conseller de Governació, Josep Sagalà, ahir a la tarda celebrà reunió la Junta de Defensa passiva de la ciutat.

Entre altres, s'adoptà l'acord d'instal·lar una guaita al campanar de la catedral, el qual, en cas d'alarma farà tocar la capona i tres potents sirenes conceades, instal·lades a la Comandància Militar, Generalitat i Plaça de Prim.

Patena defensa tècnica se
deseja col·laborador.
Dirigir-se:
Redacció LLIBERTAT

LA CRISI MUNICIPAL

O l'Ajuntament ahir celebraren una reunió els caps de minoria per tal de tractar de donar solució al problema creat amb el plantejament de la crisi en la última reunió del ple celebrada.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =
CAMISER

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: Màxima, 17,5; mínima, 20.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 762,4; a les 18, 761,6.

Direcció del vent: A les 8 h., W.; a les 18, SW.

Estat del cel: A les 8 h., quasi apert; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., St. Cú.; a les 18, id.

Evaporació: En les 24 h., 1.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 85; a les 18, 84.

El director d'Assistència Social víctima d'un accident

Girona, 29. — Anit, a l'encreuament anomenat de Vidreres, i quan anava cap a Olot, sofrí un accident d'automòbil el director general d'Assistència Social, Antoni Dot, a conseqüència d'haver topat l'auto en el qual viatjava amb un camió que anava en direcció contrària. Antoni Dot es produí algunes ferides lleus, sense importància, però resultà amb ferides d'alguna consideració una neboda seva que viatjava amb ell. Moments després de l'accident passà per allà una ambulància de l'Aviació en la qual fou traslladada a la clínica Girona d'aquesta ciutat la senyoreta accidentada, on ha quedat hospitalitzada.

CASA POU

Flors artificials

Perfumeria, Merceria

Comité Nacional de Ferroviarios

Circular núm. 51

Habiendo llegado a ser de consideración el número de ferroviarios que tienen solicitada y concedida excedencia o licencia sin sueldo para trabajar en Industrias de Guerra u Organismos Ministeriales, etc., a causa simplemente de percibir mayores jornales o ingresos en dichos destinos que los que obtienen dentro de la Red Nacional; se hace necesario revisar y unificar estas concesiones a fin de evitar que nos veamos privados de poder realizar las indispensables reparaciones de material y trabajos de especialidad por carecer de personal adecuado.

En la vista, este Comité Nacional, a propuesta de Sección Social acordó en su reunión plenaria de 13 del actual:

1.º—Las excedencias que se soliciten para entrar a formar parte del Ejército se concederán inmediatamente y sin pérdida de derecho alguno, subsistiendo las condiciones que se especificaban en nuestra Circular número 11 en cuanto a su duración y condiciones para obtenerlas.

2.º—Las excedencias son motivo de destinos en los Cuerpos armados, Policía o en organismos de dirección y administración del país podrán concederse como en el caso anterior cuando concurren las dos circunstancias siguientes:

a) Que la designación sea hecha por el Comité Nacional de Ferrocarriles cumplimentando petición de los indicados Cuerpos u Organismos.

b) Cuando sea solicitado por el interesado cumplimiento orden emitida directamente de aquellos Cuerpos u Organismos y siempre que no sea para desempeñar cargos auxiliares.

3.º—Cuando se trate de excedencias para cubrir cargos a los que puedan optar todos los ciudadanos que reúnen las condiciones exigidas bien por oposición o simple solicitud, sin ninguna relación con el caso primero, se concederán por tiempo no inferior a un año y para obtenerlos será condición indispensable poner a disposición de la Red

como depósito, el carnet ferroviario, las tarjetas familiares, la libreta del Economato y cuantos salvaconductos, autorizaciones y certificados obren en poder del interesado, ya extendidos o por otros Comités o Servicios de la Red Nacional de Ferrocarriles. El tiempo de duración de estas excedencias no será considerado como válido a los efectos de aumentos, ascensos, gratificaciones y derechos pasivos.

4.º—Por motivos de salud, asuntos familiares, etc. podrán concederse licencia sin sueldo hasta tres meses como máximo o improrrogables, salvo casos excepcionales, a aquellos compañeros que las soliciten justificando su necesidad y siempre que las del servicio lo permitan, no obstante lo cual, este Comité tendrá en cuenta cada caso para decidir.

5.º—Quedan autorizados los Servicios Centrales y las Delegaciones de este Comité Nacional, para conceder licencias sin sueldo por el plazo máximo de un mes o improrrogables, con arreglo a las condiciones del caso anterior. Todas las licencias sin sueldo que exceden de este plazo habrán de ser concedidas por el Comité Nacional.

6.º—Cuántas licencias de 2, 3 o más meses se han concedido hasta la fecha, así como las excedencias por tiempo ilimitado, bien hayan sido autorizadas por este Comité Nacional o por cualquier otro organismo dependiente de él, y que no estén comprendidos en el primer caso de esta disposición, finalizarán el día 1.º de setiembre próximo, debiendo ser solicitadas nuevamente a fin de que examinadas en cada caso por este Comité puedan ser autorizadas, si procede de acuerdo con estas normas, que no tienen carácter de retroactividad a efecto alguno.

7.º—Estas excedencias y licencias que habrá de conceder el Comité Nacional precisamente, con la excepción del caso quinto, estén supeditadas todas a la condición previa de que las necesidades del servicio permiten su concesión.

Valencia, 14 de agosto de 1937

Tothom està preocupadíssim...

Però a Londres tampoc no diràn res pels bombardeigs de vaixells

Paris. — Als cercles diplomàtics francesos es prepara activament la pròxima sessió del Consell de la Societat de Nacions.

Dos problemes dominaran aquesta sessió: les hostilitats a l'Extrem Orient i la guerra d'Espanya. Amb referència al primer problema, als cercles ben informats s'assegura que ha estat ben rebut el projecte de gestió conjunta de la S. de N. i els Estats Units prop dels dos bel·ligerents per a posar fi a la invasió japonesa. En el que afecta el Govern francès no s'ha fixat encara la posició definitiva.

La situació a Espanya preocupa vivissimament el Govern francès, sobretot després de l'intercanvi de telegrams entre Mussolini i Franco, i entre Mussolini i el cap de les forces italianes que operen al Nord d'Espanya. Després de tot el que ha succeït, es considera que aquests telegrams constitueixen una burla tan cruel per al Comitè de no intervenció, que ja no serà humanament possible continuar representant aquesta farsa.

Als cercles diplomàtics, no s'amaga que l'actitud italiana a Espanya es tan poc d'acord amb la lletoria i l'esperit del Pacte de no intervenció, que no es facilita amb això precisament la solució de l'assumpte d'Etiòpia.

Això, naturalment, sense comptar amb les múltiples agressions que es registren diàriament a la Mediterrània, el corollari de les

quals són els vaixells bombardejats a les aigües de Gijón. Sobre la nacionalitat dels vaixells i avions agressors — encara que se'n tenen sospites — el menys que pot dir-se és que no contribueix a aclarir l'atmosfera diplomàtica d'Europa.

Indignació pública

Londres. — En divulgar-se aquest matí per la premsa la notícia del bombardeig d'altres dos vaixells mercants anglesos per l'aviació rebel espanyola, s'ha notat veritable sensació entre l'opinió pública. Els mateixos periòdics acompanyen, amb veritable unanimitat, amb comentaris enèrgics, la notícia, i declaren que el Govern ha d'acabar ràpidament amb les extralimitacions dels rebels espanyols.

Per la seva banda, els elements diplomàtics donen mostrés també de veritable inquietud, puix que aquests "incidents" es registren amb la sistematicitat de veritables agressions.

CASA EXPORTADORA DE VINS

necessita dependet al corrent
dels treballs de laboratori.
Dirigir-se per escrit a l'Administració de LLIBERTAT.

La nostra tasca

Enric Canturri

Enric Canturri és un dels homes d'E. R. C. que ha posat més en evidència en el seu entusiasme, la seva lleialtat i el seu esperit de sacrifici a favor de la causa republicana i catalanista. Ho ha evidenciat a cada moment, en situacions favorables, i, d'una manera especial en situacions adverses, quan els nostres podien demostrar les virtuts morals que els assisteixen. Als disset anys ingressà a un Centre Republicà que Josep Zulueta i Gomis diputats per Vilafranca del Penedès, va fundar a la Seu d'Urgell. El període d'activitat política de l'amic Canturri s'inicià, però, l'any 1930 amb la fundació del Centre Republicà de La Seu, i amb la participació intensa i abnegada al Comitè revolucionari de Lleida quan el moviment de Jaca. El 12 d'Abril del 1931 formava part de la candidatura de regidors per a l'Ajuntament de La Seu. Dos dies després en proclamà-se la República i fou elegit alcalde. Més tard fundà l'actual Casal d'Esports i gairebé tots els centres del nostre partit a l'esmentada comarca catalana.

Ha ocupat diversos càrrecs, dels quals destaquen: la presidència de la comarca d'E. R. de C. a La Seu membre del directori de la Federació de Lleida; membre del Directori d'E. R. C. Per a les eleccions legislatives del 1932. Canturri integrà la candidatura i sortí elegit diputat al Parlament de Catalunya.

Per l'octubre del 1933, i degut a la seva activa intervenció en el moviment hagué de marxar a França perseguit pels esbirros de Gil Robles i de Lerroux. Retornà després de les victorioses eleccions del febrer del 1936.

Els successos de juliol del 1936 trobaren Canturri a Barcelona. El Govern de la Generalitat tenint en compte les aptituds polítiques i morals de Canturri el designà Delegat d'O. P. a La Seu d'Urgell i Comarca Exerci aquest càrrec fins el 5 de setembre. Dos dies després sortí amb la columna Macià-Companys cap al front d'Aragó i en l'actualitat és Comissari Delegat de Guerra de la 131 Brigada Mixta de la Divisió 30 abans Macià-Companys.

Un redactor del nostre diari ha fet unes preguntes a l'amic Canturri:

—Com veieu la situació política?

—Encara — ha dit — la situació sembla un xic confusa, cal tenir present que Catalunya ha estat i és essencialment democràtica i republicana. Les organitzacions i partits que oblidem això fracassaran perquè la nostra terra només pot ésser organitzada a base d'una democràcia. En l'aspecte anímic tan enllà com es vulgui, i els homes d'E. R. C. no solament no els espanta sinó que ho creien indispensable. Seria un crim sacrificar tantes vides al front per a tornar a un estat semblant a l'interior al 19 de juliol.

—Com veieu E. R. de C.?

—E. R. C. segurament representa avui com representava ahir, pel seu programa nacionalista, social, democràtic liberal i republicà a la majoria de Catalunya. Crec que el dia que sigui consultada la voluntat del país, rectificarà el que és la seva essència i la seva línia de conducta mai no interrompuda.

Al meu entendre s'equivoquen els que creuen que un poble canvia de pensament tot d'un plegat.

Catalunya, a través de totes les èpoques — les bones i les dolentes — vol ésser per damunt de tot això Catalunya. I en aquesta definició hi condensa, al seva llibertat que és benestar i progrés.

—Política general?

—En la política de Catalunya escent de la resta de la República trobo a manca una veritable unitat entre els republicans. Hauríem d'unir-nos i mostrar la nostra potencialitat. Aci la unió hauria d'abastar tots els partits nacionalistes.

—I la guerra?

—Poca cosa podré dir-vos de la guerra. Que la guanyarem no ho he dubtat mai. La seva durada depèn de nosaltres mateixos. Amb solida i efectiva unitat entre els sectors antifeixistes i treballant incansablement per a acabar-la, accelerarem la desitjada victòria.

—Que opineu del nostre exèrcit?

—Hem passat de les hores crítiques a la desorganització a la constitució d'un formidable i potent exèrcit. La incapacitat tècnica-militar dels rebels queda plenament demostrada quan hem constatat que no varen poder vèncer les nostres primeres columnes de voluntaris sense preparació militar i armada amb escassos i deficients fusells. Als feixistes se'ls farà cada dia més difícil obtenir èxits per a enlluernar els seus fanàtics i una part de l'opinió internacional, i arribarà un moment que no podran sostenir la ficció actual.

Nosaltres per a guanyar en tindríem prou amb una cosa: resistir. Però podem fer i farem molt més com ho demostrà a l'exèrcit de l'Est amb la gran ofensiva iniciada.

Posseim tot el que ens cal per a obtenir la victòria: la força de l'exèrcit popular regular; unitat i ordre a la rearguarda. I la raó de la causa que defensem.

No us puc dir altre cosa respecte la guerra sinó que els soldats catalans per aquelles terres són disciplinats i obediets a les ordres que els són donades estan disposats a tots els sacrificis i constitueixen un potent exèrcit de l'Est, que espero que serà el que donarà el cop de gràcia al feixisme.

Els feixistes — acaba dient Canturri — no traïran mai Catalunya.

LA INFANTIL

Confecions per a nens i senyora

Eixada de Misericòrdia, 16

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Traslada, provisionalment, el seu Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, pral. — Telèfs. 1989-1783.

VISITA DE 10 A 12

Secció esportiva

El Casal d'Esports (amateur) venç merescudament a la Penya Xamelo, per 4 gols a 1.

Tal com estava anunciat, el diumenge passat és celebrà al camp de l'Avinguda de Catalunya, el partit entre els cercles a dalt esmentats.

A les quatre i mitja el Casal d'Esports i la "Penya Xamelo" sortien al terreny de joc.

Abans de començar els dos capítans d'ambdós equips Mateo i Fàbregues surten del terreny de joc, dirigint-se al palco presidencial, el qual l'ocupen dos formosos senyorettes: Antonia Navarro i Pepita Calvo.

A mans de Fàbregues capità de la "Xamelo" és entregat a la senyoreta Antonia Navarro un formos ram de flors en que els equips "Xamelistes" li han fet ofrena.

Sota una delirant ovació surten al terreny de joc la senyoreta Antonia Navarro i Pepita Calvo acompanyades dels dos capítans dels dos equips contendents, llançant la primera el kik-off.

Seguidament comença el partit. El joc en els primers moments és favorable a la "Xamelo".

El primer perill bé al rematar Lobo un centre de Sorines que per Gràcia pot esboirar.

Anotem diverses jugades de la devantera "Xamelistes" en una bonica passada de Sorines a Jabaloyes, aquest darrer xuta un xic mas su alt.

Poc després Sorines i Jabaloyes en repetides passades fan una avançada damunt de porta. Ja prop de kik Jabaloyes passa a Lobo que solt davant del porter per una gran ocasió per a marcar.

Poc a poc el Casal es va imposant fins a dominar per complet tota la primera part de l'encontre Mateo, Moreno, Llimona que estan tornant un excel·lent encontre es fan aviat els amos del terreny de joc.

El primer goal bé als 25 minuts el seu autor és Llimona al aconseguir burlar la defensa contrària i empalmar un fort tret.

Amb aquest goal el Casal continua creixent. L'altra dreta després d'una sèrie d'avançades porta moments de gran perill, que gràcies a l'energica actuació de Vinyeta salva a la "Xamelo" d'una catàstrofe.

El segon goal també l'aconsegueix el Casal el seu autor també és Llimona.

La "Xamelo" veient que la victòria s'els escapa de les mans és llançant a un desfrenat atac, que es produïnt als 40 minuts de joc per un goal que al acabar l'encontre havia d'ésser el de l'honor, el seu autor és Fàbregues.

Amb el resultat de 2 a 1 a favor del Casal va finir la primera part. I del reflex del domini exèrcit per dit equip.

A la segona part el domini correspongué a la "Penya Xamelo" no poguen aquest equip marcar cap goal degut a la manca d'eficàcia de llur devantera.

Els equips de la "Xamelo" es llancen a l'atac. Anotem un magnífic tret de Llimona que Monguio enab apuros poc esboirar la bala a correr, que es tirat sense conseqüències.

Malgrat el domini que exerceix la "Xamelo" la devantera del Casal poc escapar-se i marcar mitjançant un fort tret de Moreno el tercer goal.

N'obstant l'aventatge que porten els Casalistes la "Xamelo" no afluixa, al contrari que torna a la carga. El Casal és castigat amb un cop de franc que llença

per Rossell va directament a kik. Falten pocs minuts per finir l'encontre quant Mateo absolveix el últim goal de la tarda.

Acavan tot seguit el partit, en el qual el públic ha sortit satisfet per la qualitat de joc vist.

Equips i àrbitre.

Els equips sota l'arbitratge encertat de Sánchez s'alinearen de la forma següent:

Casal d'Esports.

Monguio, Gràcia, Borràs, Menéndez, Aiguadé, Leandro, Benjamin, Mateo, Llimona, Moreno i Fabian.

Penya Xamelo

Adserà, Pinto, Casanova, Rosell, Vinyeta, Fàbregues (Jabaloyes) Menéndez, Sorinas, Jabaloyes (Fàbregues), Llordachs i Lobo.

Es distingiren pels vencedors: Monguio, a la porta encertat, Leandro, i Menéndez de la mitja i a la devantera, Moreno Llimona i Mateo, els extrems encara que no estaren a l'altura dels altres davanteres encertadament, sobresortint més Fabian.

Pels vençuts Casanova, Vinyeta, Sorinas i Rosell.

La Música

Per tractar-se d'un artista tarragoní publiquem avui la crítica que desde les pàgines de "La Humanitat" i amb la signatura de Camil Oliveras es fa a Xavier Gols amb el seu marevellós "Quintet en re menor" guanyador del Premi, Felip Pedrell 1935.

Caldria registrar el fet saludable, si perdura la constitució que d'ençà del 19 de juliol de l'any proppassat, la música catalana ocupi el lloc preferent que de dret li pertoca als nostres programes. Després de l'èxit contendent aconseguit al concert inaugural del nostre Amadeu Cusó, amb el seu magnífic "Quartet" hom han pogut degustar el marebellós "Quintet en menor", del prestigiós i excel·lent compositor Xavier Gols, llorejat així mateix amb el "Premi Felip Pedrell" del 1935.

Es sobre que en les matèries constructives de la música catalana hom observi unes fórmules determinades, ara debussianes o bé més o menys saturades d'un cert romanticisme, clàssic. Potser ambdues coses prodromen en aquest "Quintet" de Xavier Gols, hi ha, però, un altre factor importantíssim que és el que major interès dona a l'obra i destacada majorment la personalitat del compositor; l'ament de catalanitat que de dalt a baix es respira al llarg dels quatre temps de què consta la composició. I encara més la manera lliure destogada i personalíssima amb què tracta aquells temes que són base de les diferents fases a desenvolupar.

El "Quintet" de Xavier Gols, augmenta en interès i en bellesa a mesura que l'obra va endavant i es d'aquelles obres que després d'escoltades no solament no donen lloc a enyorar les del repertori tradicional, sinó que deixen el desig francament manifestat d'una definitiva incorporació als nostres programes.

Ja en el primer temps, "Moderato" amb tot i que el considerem només com l'inici o introducció, sense manifestar-se d'una manera termi-

nant, és una bella pàgina on l'autor exposa uns bastos mitjans tècnics i una orientació clara que més tard va intensificar-se, que en el segon moviment, "Doux et calme" la estableix contactes d'absoluta comprensió amb el públic oïdor i que en el tercer temps, on el compositor fa el que vol amb un deliciós tema popular extret del camp de Tarragona i que juga en un seguit de variants d'un escalent magnífic, aconsegueix la conquesta definitiva de l'auditori que en el final "Capricieux et léger", ja es lliura absolutament identificat i convençut a la mestriosa fantasia del compositor.

Es cert que l'obra d'en Gols, tingué uns interprets excepcionals. No hi cap en la seva execució una major precisió ni més perfecta justesa. Ponderació interpretativa la que oïrem en aquest concert que demostra ben clarament allò que es pot aconseguir quan uns interprets fan una tasca a gust, plenament identificats i, sobre tot, "sentint" allò que executen. Ja no caldria aquest comentari si d'antuvi l'aguéssim manifestat que el interpret del "Quintet" de Xavier Gols, foren els eminents artistes Eduard Bocquet i Joan Peracaula, violins; Josep Julivert, viola; Josep Trotta, violoncel, i Josep Climent, piano.

Aquests excel·lents concertistes ja havien executat "Dues fantasies" de Purcell, clàssic anglès (1658-1695) que són dues peces de fina orfebreria i delicadíssim "Trio" op. 53, núm. 1, de Haydn, obres que serviren per a preparar-nos a les delícies de la transcendental estrena.

El mestre Xavier Gols, que es treballava present a la sala, fou cridat insistentment a l'estrada, junt amb els concertistes senyors Bocquet, Peracaula, Julivert, Trotta i Climent, als quals el públic dedicà sengles ovacions complementades amb efusives felicitacions en acabar-se el concert.

A tots la nostra enhorabona.

Sugrañes, Impresor. — Tarragona

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA